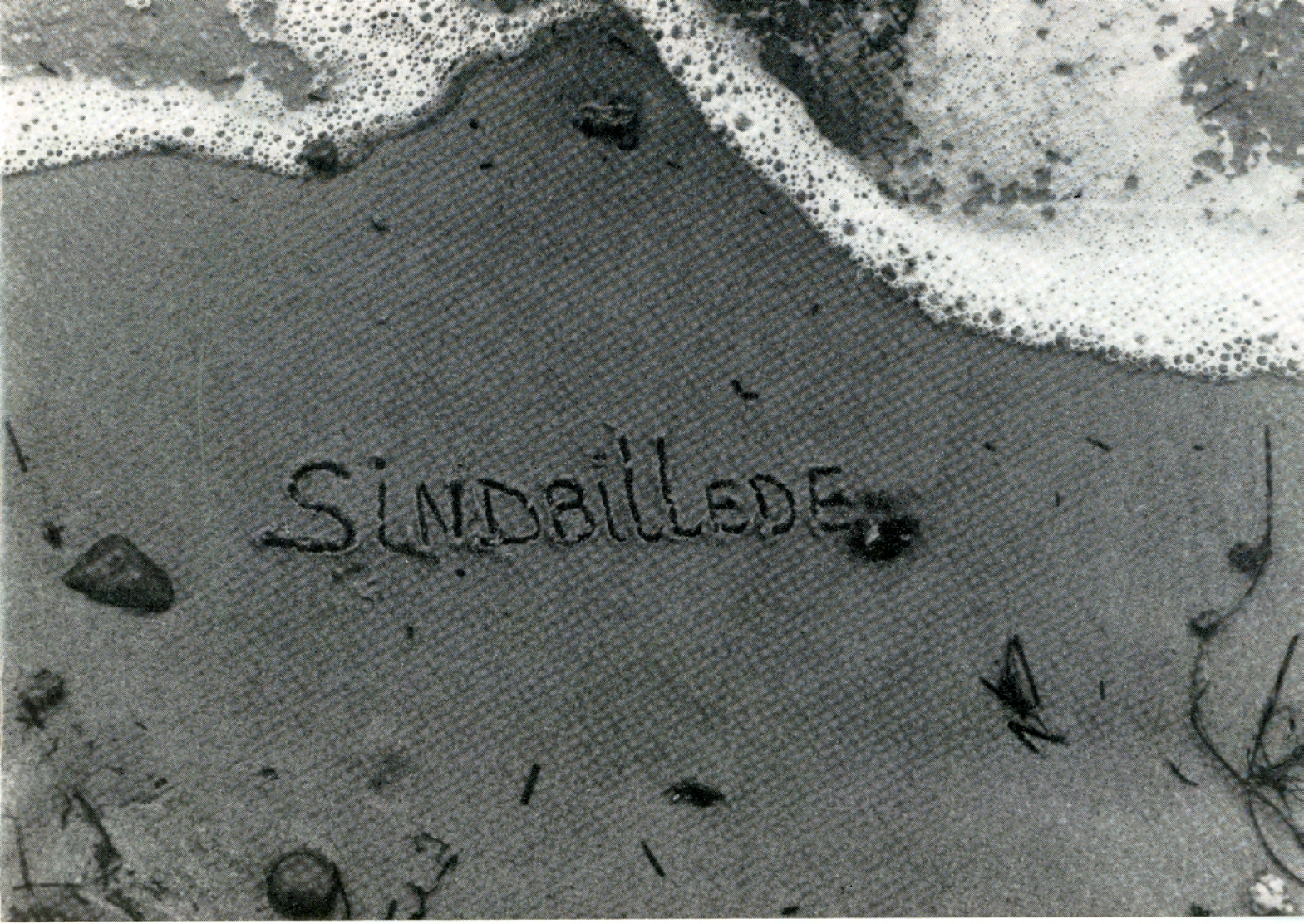

SINDBILLEDE

Sindbillede

16 mm, s/h og farve, 40 min. Danmark, 1981.

Manuskript og instruktion: Irene Stage.

Musik: Karsten Vogel.

Foto: Dan Säll.

Lyd: Peter Witt, Bjørn Stauning og Henrik Bøving Hansen.

Produceret af Irene Stage med støtte fra Det danske filmværksted.

Udlejning: Statens Filmcentral og Folkefilmen.

Denne pjece er udgivet af Statens Filmcentral, 1984.

Lay out: Kjeld Brandt. Trykt hos Frede Rasmussen.

SINDBILLEDE

Et sindbillede er et billede, der forestiller noget håndgribeligt, men som samtidig er noget uhåndgribeligt. Den store sten, der i begyndelsen af filmen igen og igen overskyldes af havet og igen og igen kommer til syne, er således et sindbillede på den kvinde filmen handler om.

Hovedpersonen i 'Sindbillede' er en kvinde, der af og til dukker op til overfladen, men ellers lukker hun sig inde i sig selv. Det meste af tiden befinder hun sig i sin seng – tilsyneladende passiv, 'Truer den ydre verden, går jeg i seng', tænker hun – 'her flyder det synlige sammen med det usynlige'.

NARCISSISTEN

Hun er noget af en narcissist og kan ikke forstå, at alle ikke ser hende, som hun ser sig selv. 'Hvorfor er du ikke besat af mig, på samme måde som jeg er besat af mig selv', tænker hun, mens hun afviser hans tilnærmelser.

Gemt bag den narcissistiske drøm om sig selv som smuk og beundret – vi ser hende stå og danse blandt en flok beundrere – ligger kvindens egentlige ønske om tæthed og nærhed i mødet med et andet menneske. En længsel der også ligger i filmens musik bygget over temaet til 'Kyssedansen' – 'Kom og kys mig, vil du ej – jeg vil kysse dig, du vil kysse mig .. Kom og kys mig'.....

Kvinden er skuffet i sine forventninger, og hun har ikke tillid til nogen. I det mindste prøver hun ved hjælp af en indre aktivitet at komme videre. Hun forløses lidt, da hun får sat ord på sin manglende tillid til omgivelserne.

DE PINLIGE LAG

At erkende de pinlige lag i sig selv, angsten og konflikterne i forhold til sine egne lyster er en pinefuld proces. De meget langsomme scener, hvor der kun sker lidt eller intet med kvinden er et forsøg på at vise det pinefulde på en pinefuld måde. Symbolerne og den langsomme rytme bruges også til at opnå en form for meditativ tilstand, der kan give tilskueren mulighed for ikke alene at se pigens tilstand, men også at berøre sine egne lag. Ved at få øje på angsten og konflikterne i sit sind åbnes der mulighed for at arbejde sig ud af dem og få bedre betingelser for at få den nærhed, vi så gerne ønsker os i mødet med andre.

DEN ENKELTES MØDE MED GRUPPEN

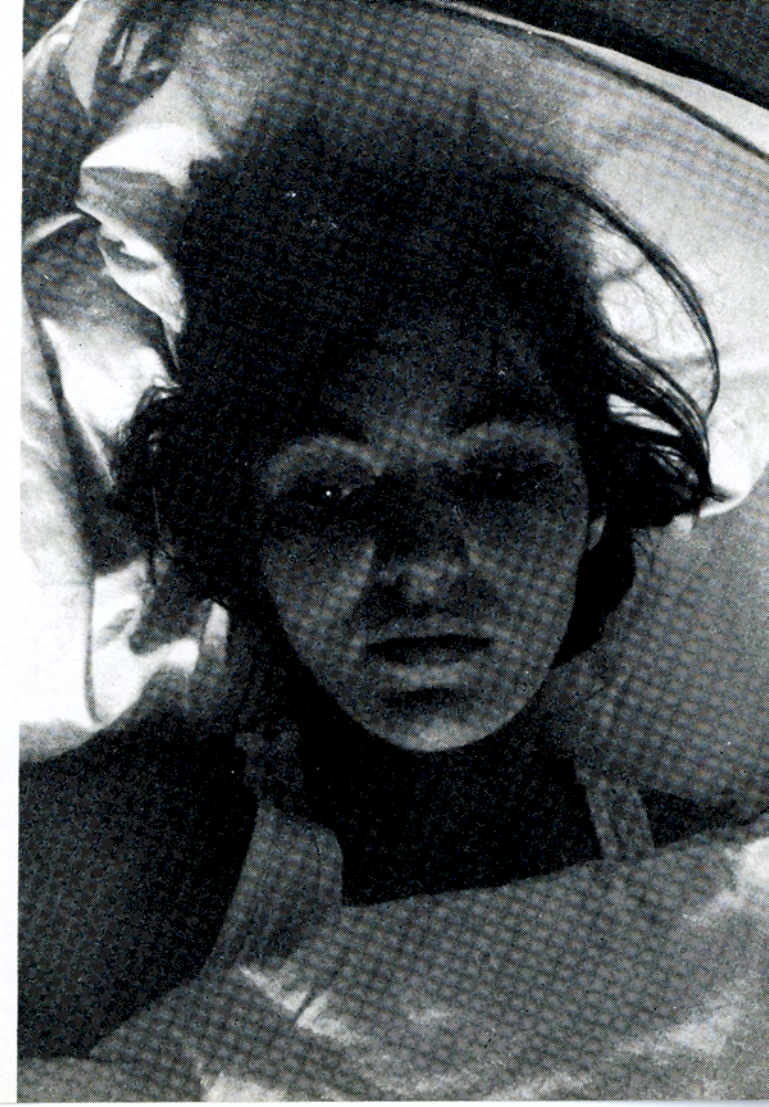
Det gennemgående tema i filmen er den konflikt eller dynamik, der opstår i den enkeltes møde med gruppen. Der er stor modsætning mellem den enkeltes ønsker og omgivelsernes mulighed for at opfylde dem. Den enkelte er sjældent i stand til at mødes med sine egne indre behov, forstår dem ikke og kan derfor vanskeligt opnå at møde andres. I filmen får pigen tilbuddet om at deltage i en gøglergruppe, hvor hun i det mindste ville kunne lave en karikatur af sig selv og på denne måde konfronteres, men det er heller ikke den vej hun skal...

OGSÅ I DET PASSIVE LIGGER EN BEVÆGELSE

Kvinden i 'Sindbillede' er tilsyneladende lammet og passiv, men i sig har hun nogle bestræbelser efter selvstændighed. Hun benytter sig af en gammel form for protest, som nok især kvinder har brugt, nemlig at trække sig tilbage for at lade fantasierne foregå inden i sig selv, hvor ingen kan røre dem med det mål at skaffe sig forbindelse mellem det synlige i virkeligheden og det usynlige i sindet. 'Sindbillede' er et forsøg på at pejle sig ind på denne tilstand.

Irene Stage

Statens Filmcentral